

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 34

IN NEDERLAND 60 Cts

GENIET TEN VOLLE VAN DE LAATSTE
MOOIE VAKANTIEDAGEN !

F. Craenhals

KONFLIKTEN

MEN kan nu eenmaal niet vermijden dat er onder leden van eenzelfde familie, tussen vader en zoon, broers en zusters, konflikten ontstaan die hun goede verstandhouding in gevaar brengen. Meestal ontstaan die meningsverschillen rond onbelangrijke kwesties, en het is alleen dank zij onze dwaasheid en hoogmoed dat ze gevaarlijke proporties aannemen.

Wanneer je vader niet tevreden is over de uitslag die je behaald hebt op school, en je gebrek aan wilskracht en studieijver verwijt, mag je hem zijn strengheid niet kwalijk nemen.

Denk je soms dat hij je alleen maar wil vervelen, wanneer hij besloten heeft je doen en laten van dichtbij te volgen ? Denk je soms dat hij je iedere dag herinnert aan je overgangsexamen, alleen maar om je te plagen ? Zou hij niet liever tijdens de vakantie je speelkameraad, je vertrouweling, je vriend willen zijn ?

Wees er maar van overtuigd dat vader steeds het beste voor je wil, en dat het waarlijk tegen zijn zin is, streng tegen je op te treden. Wanneer je dat maar eens goed zult inzien, zal er geen ruzie meer zijn tussen vader en zoon. Dan zul je sportief kunnen zeggen :

— Vader, jij hebt gelijk. Ik had het verkeerd voor ! Kuifje

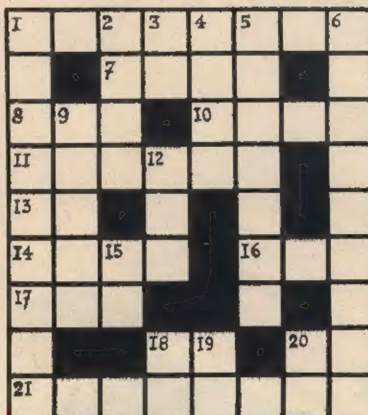
HE, TROUWE LEZER !

Je weet het reeds : de KUIFJE'S winkel is verhuisd.

Om je steeds beter te kunnen ontvangen, wenste onze winkel nog mooier en nog groter te worden, zoals onze andere lokalen waar ieder dag de « groten » van de wonderbare wereld der tekenaars zich inspannen om iedere week de honderdduizenden jongeren, waarvan je deel uitmaakt, te verstrooien en iets leerrijks bij te brengen : daarom heeft de KUIFJE'S winkel zich bij het Zuidstation geïnstalleerd, in een prachtige building met boven op het dak een enorme draaiende en verlichte afbeelding van « KUIFJE en BOBBIE ».
Het is aldus op de P.-H. Spaaklaan, 1-7 (tussen de Baraplaats en het Zuidstation) dat we je verwachten om je steeds beter te dienen en je altijd voldoening te schenken.

KRUISWOORDRAADSEL

VERTIKAAL :

1. Trekdier. — 7. Europese hoofdstad. — 8. Schrijfgerei. — 10. Het honderdste deel van een kroon. — 11. Gemeente in Belgisch Limburg. 13. Distrikt in Belgisch Congo (afk.). — 14. Ram. 16. Honigdrank. — 17. Rivier in Frankrijk. — 18. Bloembol. — 20. Een onmeetbaar getal. — 21. Kondigt vreugde en droefheid aan in dorp en stad.

HORIZONTAAL :

1. Deel van windmolen. — 2. Bloem. — 3. Gemeente in Westvlaanderen. — 4. Drietenige loopvogel. — 5. Natuurgodin, nereïde. — 6. Gekende zangvogel. — 9. Zwijnenvoeder. — 12. Bij die niet werkt. — 15. Lengtemaat. — 18. Klein kind. — 19. Vorm van persoonlijk voornaamwoord. — 20. Rivier in Italië.

DE AVONTUREN VAN 'T PRINSKE

MOPJES

INDIAANTJE SPELEN

Mama : Je ziet zo bleek, Jan. Je hebt zeker weer gevochten ?

Jan : Ho neen, mama ! We hebben de vredespijp gerookt !

Dit mopje werd ons gestuurd door Paul Peeren, van De Panne.

WAT 'N VRAAG

De professor besprak de open Romeinse arena's.

Student : Maar professor, wat gebeurde er nu wanneer het regende ?

Professor (na enig nadenken) : Men werd nat, mijnheer.

SCHOTTEN

Een Schot ontmoet een andere Schot voor de poort van de bank.

— Kom je geld storten ?
— Neen.
— Kom j'er dan halen ?
— Neen.
— Waarom wil je hier dan binnen ?
— Ik kom mijn vulpen vullen !

DE FIETS

Vader : Ik heb je een fiets beloofd, op voorwaarde dat je goed werkte op school en je hebt niets uitgevoerd ! Ik vraag me af wat je heel die tijd gedaan hebt ?

Zoon : Leren fietsen, vader !

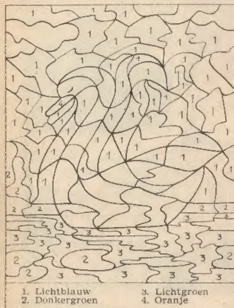
DE KIP

— Zie je nu, zegt moeder tot haar klein dochtertje, de kip is stout geweest, ze is door de draad gekropen en nu heeft de grote hond ze opgegeten.

— Ja, moeke, zegt het kleine meisje, en als de kip braaf was geweest hadden « wij » ze opgegeten.

KLEURPLAATJE

Kleur dit plaatje volgens de gegevens onderaan de tekening vermeld.

1. Lichtblauw
2. Donkergroen
3. Lichtgroen
4. Oranje

BEN JE REEDS LID VAN DE KUIFJE'S KLUB ?

ONZE TEST

HEB JE KUNSTZIN ?

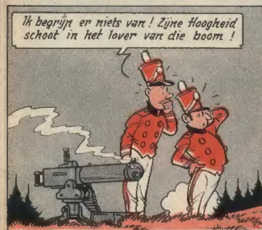
KUNSTZIN hebben betekent zich interesseren voor de schone kunsten in het algemeen en voor een of andere kunst in het bijzonder. Maar het is voor alles een kwestie van gevoel voor schoonheid en harmonie. Wie zin heeft voor kunst, aanziet smakeloze voorwerpen als doodzonden tegen de canon van de schoonheid.

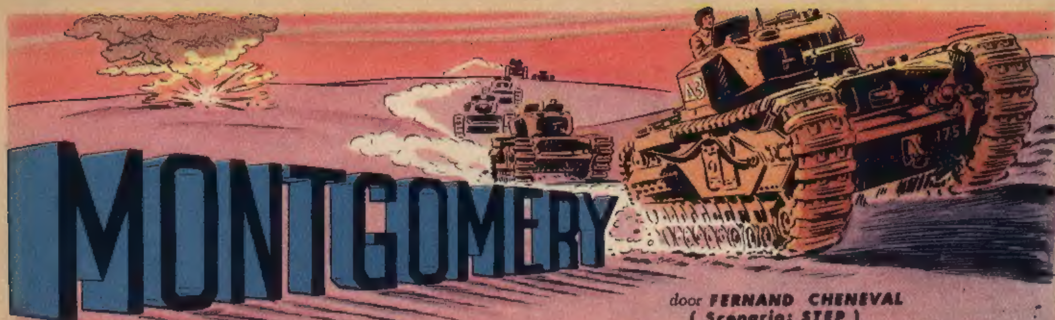
		Ja	Neen
1.	Wordt je gestoord door schreeuwerige kleuren ?	......	......
2.	Apprecieer je een mooi versierde tafel en fijn verzorgde schotels ?	......	......
3.	Kun je een landschap, een zonsondergang, een woud mooi vinden ?	......	......
4.	Heb je interesse voor de kunstgeschiedenis ?	......	......
5.	Wordt je estetisch gevoel gestoord door een overdadig en smakeloos bemeubeld interieur ?	......	......
6.	Bezoek je graag musea ?	......	......
7.	Stop je de oren voor een kakofonie die zich als muziek wil laten doorgaan ?	......	......
8.	Hou je van bloemen en een keurig versierde woonkamer ?	......	......
9.	Beleef je genoegen aan de eindejaarsfeesten met hun traditioneel dekor ?	......	......
10.	Beleef je ergernis aan al wat smakeloos is ?	......	......
	TOTAAL	......	......

ANTWOORD OP BLZ. 31

DOOR WILLY VANDERSTEEN

door FERNAND CHENEVAL
(Scenario: STEP)

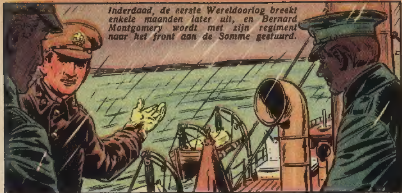

Inderdaad, de eerste Wereldoorlog breekt enkele maanden later uit, en Bernard Montgomery wordt met zijn regiment naar het front aan de Somme gestuurd.

Maar twee maanden na het begin van de oorlog...
Vooruit, jongens !

Opgepast, kapitein !

Takatakatakatak

Voor deze hier bestaat er geen hoop meer. Neem hem maar mee, het is er mee afgelopen...

Maar hij heeft de ogen geopend !
Je hebt niet goed gezien, zeker ?

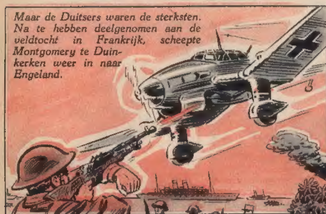

We moeten hem terug naar de Rode Kruispost dragen.

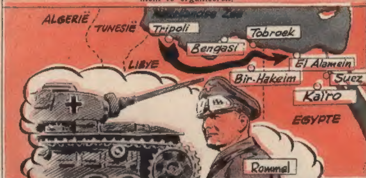

Ja, hij ademt toch ! Maar dat is ongelooflijk ! Ik ga een operatie wagen, maar er bestaat maar één kans op duizend dat ik er in slaag !

De chirurg slaagde niettemin in zijn heelkundige bewerking. Zo keerde Montgomery onder de levenden terug, nadat men reeds zijn graf had gegraven. Op het einde van de oorlog had hij de « Distinguished Service Order », het Franse Oorlogskruis en zes vermeldingen op het legerdagorder verdiend. Tussen de beide wereldoorlogen vervulde hij zijn dienst in Palestina, in Egypte en in Indië. In 1927 trad hij in het huwelijk en kreeg een zoon, David. Zijn vrouw stierf tien jaar later. Van dat ogenblik af, had hij nog alleen belangstelling voor het leger. Toen de oorlog van 1940 uitbrak, bezat Bernard Montgomery de rang van divisiegeneraal.

Spijt zijn reputatie van buitensporig man met een slecht karakter, kreeg Montgomery van Churchill het opperbevel van het 8ste leger op 12 augustus 1942.

De legende van Monty, de sterkste generaal die iedere zondag de Bijbel voorlas aan zijn officieren, vreemdsoortige uniformen droeg, maar ook iedere dag de voorposten kwam bezoeken, verspreidde zich weldra in het leger. Rond diezelfde tijd kregen de Britse troepen in Egypte veel nieuw Amerikaans materiaal.

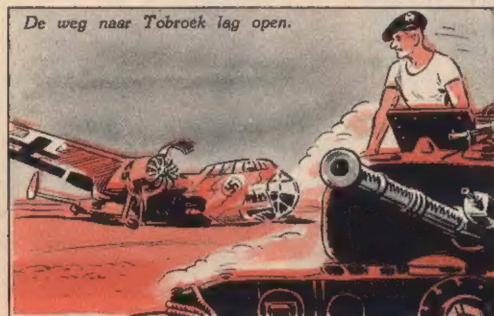

Volgende week : BUGATTI

Einde

De SCHADUW van het ZWAARD

DOOR L. & F. FUNCKEN

Johan van Dardemont behaalt de eerste prijs in een steekspel. Mauvoir, de neef van Philip van Clairfond had echter op deze prijs gerekend...

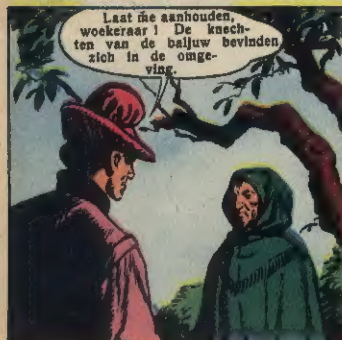

(Wordt voortgezet.)

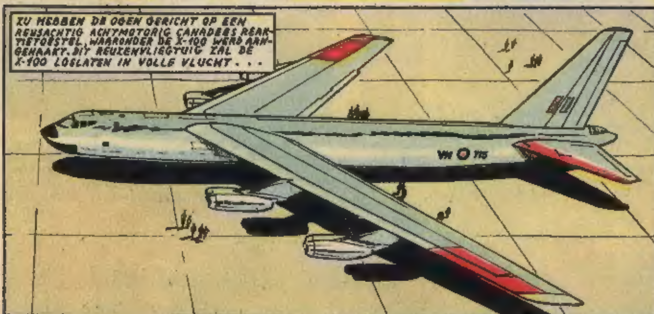
DAN COOPER in **KOERS OPMARS**

door Albert Weinberg

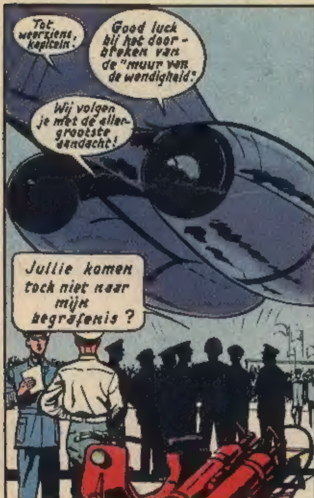
Ter gelegenheid van de Internationale Ruimtevaarttentoonstelling, die gehouden wordt te Stockholm, zal Dan het satelliet-vliegtuig de X-100 besturen...

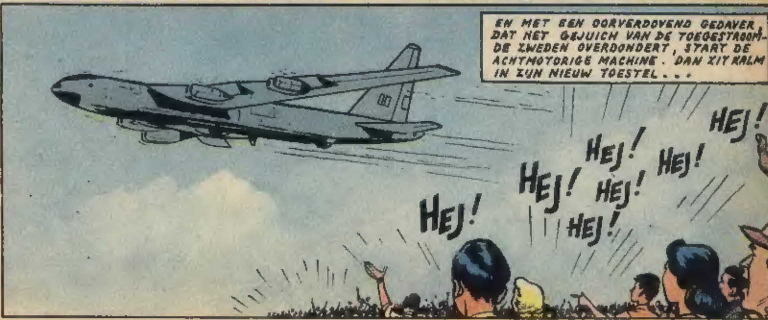

DAN HEEFT PLAATS GENOMEN IN DE COCKPIT VAN ZIJN MACHINE, DIE ONDER HET REUZENTUIG WERD VASTGEMAAKT . . . LUIDSPREKERS KONDIGEN DE START AAN . . .

KONTROLETOREN VAN STOCKHOLM SIDERAL AAN IROKEES : CLEAR! HEJ!

(Wordt voortgezet.)

DE WERELD IN BEELD

AARDE EN KOSMOS

EEN buitengewoon interessante tentoonstelling ging onlangs te Parijs door aan de voet van de Eiffeltoren, over het boeiend tema « Aarde en Kosmos ». Wekenlang hebben duizenden bezoekers de wonderbare toestellen, kaarten, maquetten en grafieken kunnen bewonderen die van de veroveringen van de hedendaagse wetenschap getuigen.

Wij brengen je hier enkele beelden van deze boeiende tentoonstelling.

Deze « waesel » van de Franse Poolexpeditie heeft twee jaar doorgebracht in het Land van Adelie. De wagen had veel bekijks !

Met dit toestel kan men licht de energie transformeren ! Wanneer men de lamp aansteekt, brengt de foto-elektrische cel onderaan een elektrische stroom voort die sterk genoeg is om het wiel van de meccano op het achterplan te doen draaien.

VLIEGTUIG OF HELIKOPTER ?

Deze wonderbare machine is het prototype van het eerste vliegtuig met vertikale startschroeven : het « Fairey Rotodyne ». Het is een tweemotorig toestel op de rug van hetwelk men een helikopterrotor heeft aangebracht. Deze wordt gebruikt bij het starten en het landen. Bij de normale vlucht trekken de gewone schroeven het vliegtuig vlugger dan een gewone helikopter. Men spreekt van meer dan 300 km per uur met achtenveertig passagiers aan boord ! Deze foto werd enkele weken geleden genomen, toen dit toestel voor het eerst aan het publiek werd voorgesteld.

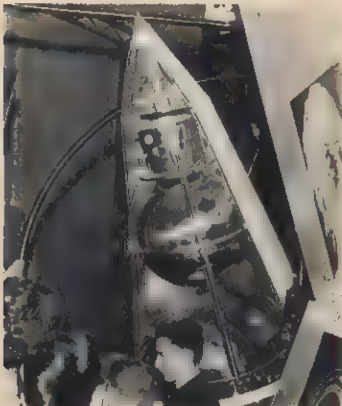
LODEN SOLDAATJES ?

Neen dit is geen parade van loden soldaatjes. De foto werd genomen te Londen tijdens een repetitie van het défilé van de « Horse Guards » voor de koningin ter gelegenheid van haar verjaardag.

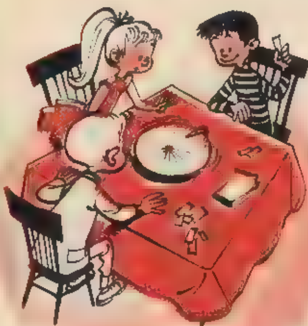

Dit pneumatisch vlot maakt deel uit van de « Coryphène », een kleine laboratorium-boot die uitgedacht en gerealiseerd werd door Dr Alain Bombard en de natuurkundige Roger Chesselet om de problemen van het overleven van de schipbreukelingen op zee verder te bestuderen. De boot is een « ketch » van 20 ton en meet 17 m 50. Hij wordt momenteel gebouwd in Bretagne en zal voor het einde van deze maand te water gelaten worden.

De tweede « spoetnik » kende nog meer sukses dan de eerste. Onder het hoofd van de jongen bemerk je de container waarin Laïka werd opgesloten.

Wie zoekt wint!

De mooie vakantiedagen lopen ten einde maar er blijven nog wel enkele dagen over om dit klein en plezierig spelletje ineen te knutselen, alvorens naar school terug te keren.

Teken met een passer op een houten plankje een cirkel van 10 cm diameter. Zaag deze cirkel uit met een kleine houtzaag. Neem een stevig stuk wit karton, en knip er een cirkel uit met dezelfde diameter. Verdeel dat stukje karton in 26 gelijke delen (voor elk deel een letter) en schrijf op het uiteinde van iedere onderverdeling een letter van A tot Z in de normale volgorde.

Sla daarna door het midden van de ronde schijf een lange nagel. Steek in de punt van de nagel de kartonnen schijf, na tussen de twee cirkels een klein metalen plaatje te hebben aangebracht om je roulette een goed roulement te verzekeren. Breng dan onder de houten plaat een kleine gebogen naald in karton of ijzer aan, en meteen is je spel klaar!

Er moet op voorhand een reeks woorden worden gekozen die door de spelers moeten gezocht worden. Je schrijft die verschillende woorden op een stukje papier, bv. een land, een bloem, een vogel, een beroemde soldaat, een automerk, enz...

Nu doe je de kartonnen plaat draaien. De letter die door de naald wordt aangeduid wanneer de kartonnen schijf volledig tot stilstand is gekomen, wordt dan de eerste letter van het woord dat je moet zoeken, bv. « een land » begint met de letter I = Ierland. De eerste speler die de naam gevonden heeft, krijgt een punt. De winnaar zal die speler zijn, die het grootst aantal punten heeft verworven, nadat al de namen die bij de aanvang van het spel voorzien waren werden gevonden. Wanneer niemand een naam vindt, doet men de schijf opnieuw draaien om een andere eerste letter te bekomen.

Dit is een leerzaam spel dat je hersenen zal doen werken en je woordenschat verrijken. Probeer het maar eens, je zult er veel plezier aan beleven!

DE ZWARTE KLAUW

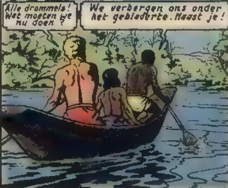
's Nachts horen Alex en zijn gezel de tamtam van de wilden roffelen in het woud...

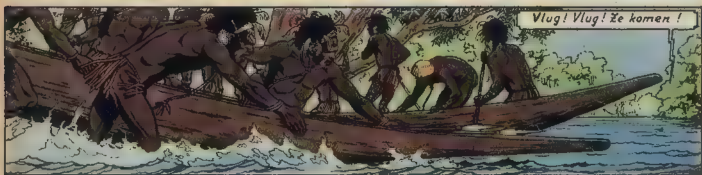

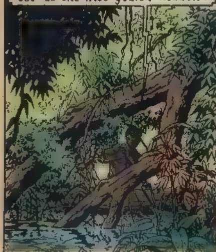

TON en FINNEKE

DOOR Franquin

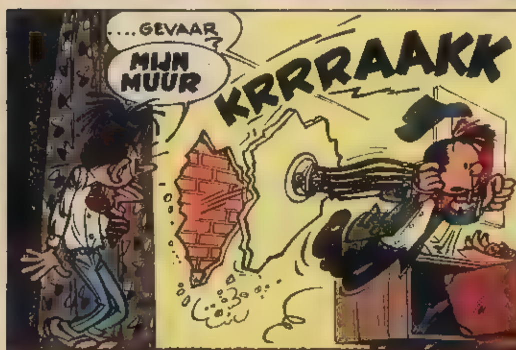

DE OUDE PELERINE

Verhaal van Y. DUVAL

DIE dag regende het stromen. Het regende zoals het alleen in de droge streek van Kentucky kan regenen wanneer alle hemelsluizen geopend zijn. Het regende zoals het eigenlijk nooit zou mogen regenen op een namiddag in de grote vakantie. We waren met een tiental meisjes en jongens tussen zes en vijftien jaar op het landgoed van onze goede tante Pamela. Zij was niet gehuwd en ze had de gewoonte al haar gehuwde broers en zusters samen met hun kinderen voor heel de maand augustus op haar landgoed uit te nodigen.

DIE arme kinderen moeten stikken in jullie steden van staal en beton, herhaalde ze telkens weer. Een maand per jaar moeten ze van de zuivere, frisse lucht kunnen genieten!

We vermaakten ons kostelijk te Little Fayr en konden naar hartelust in de grote tuin stoeien. Tante Pamela was vijf en zestig jaar maar zij bezat de echte jeugd. Ze was jong van hart, ze had een vlugge geest, ze had steeds een grappig woord op de lippen en ze vond altijd weer een nieuw spelletje uit om ons te vermaken. Die namiddag na het eten zei ze:

— Vermits het regent, zouden we best toneel kunnen spelen. Wat denken jullie daarvan?

Wij waren het met haar eens, we grepen tante bij de hand en klommen met haar de oude trap op naar de zolder. In grote kisten en koffers vonden wij daar alles wat nodig was om ons te verkleden en een toneelstukje op te voeren.

— Kijk eens wat een mooie pelerine! zei de blonde Mary, en ze haalde uit een grote eiken koffer een oude, donkerblauwe schoudermantel te voorschijn met een kraag uit zwart fluweel, waarop twee bronzen haken in de vorm van adelaars. Maar tante Pamela rukte Mary de pelerine uit de hand en zei:

— Neen, kinderen, daar mogen jullie niet mee spelen! Het is een relikwie. Het is de pelerine van generaal Grant!

— Van generaal Grant? De generaal van de Secessie-oorlog?

— Ja, precies. Aan deze schoudermantel is er een ontroerende geschiedenis verbonden, een geschiedenis waarvan mijn grootvader John Forsythe de held was. Zal ik jullie deze geschiedenis vertellen?

— Ja, tantetje, vertel! Vertel!

— Luister dan! Het gebeurde in 1865. Sedert vier jaar woedde de oorlog tussen Noord en Zuid. De aanleiding was de afschaffing van de slavernij, maar er waren nog heel wat andere kwesties die noord en zuid diep verdeelden. Twaalf staten van het zuiden hadden zich onafhankelijk verklaard van het noorden en men voerde oorlog om ze te dwingen zich weer opnieuw bij de Unie aan te sluiten. Ons vaderland werd verscheurd door een hardnekkige en wrede broederstrijd. In eenzelfde familie waren er zonen die streden in het leger van de Noordelijken en zonen die de partij kozen van de Zuidelijken. John Forsythe werd geboren in New York, maar sedert vele jaren was hij farmer in Virginia en het was dus vanzelfsprekend dat hij zich, toen de oorlog uitbrak, bij het leger van de Zuidelijken meldde.

Op 18 april 1865 werd er nabij Richmond een grote slag geleverd. Het leger van de Noordelijken stond onder het bevel van generaal Grant.

John Forsythe had heel de dag dapper gestreden aan het hoofd van zijn bataljon, maar tegen de avond moesten de Sudisten wijken voor de overmacht. Het bevel tot de aftocht werd gegeven en de soldaten gaven het terrein stap voor stap prijs. Nauwelijks echter weken de Sudisten langzaam achteruit, of de infanterie van Grant zette een vreselijke aanval in. De generaal had immers besloten eens en voorgoed gedaan te maken met het leger van de Zuidelijken. Het was een meedogenloze strijd en plotseling, te midden van het gevecht, hoorde luitenant Forsythe zijn naam roepen. Een nog zeer jonge man in de blauwe uniform van de Noordelijken, stormde op hem af. De officier had nog net de tijd de punt van zijn degen achteruit te trekken om de jongeman niet te doden! Diep ontroerd bleef John Forsythe staan en staarde in het gelaat van de jonge soldaat die niemand minder was dan zijn eigen broer Jack. Zij hadden elkaar in vele jaren niet meer gezien. Toen John New York verliet, was Jack nog een schooljongen geweest...

Zij kregen niet de tijd elkaar een

woord te zeggen, de kavalerie chargeerde en ze werden gescheiden. Een kogel in het hart had John Forsythe niet erger kunnen treffen dan het feit dat zijn jongere broer in de rangen van het vijandelijk leger streed... Hij wou hem echter terugvinden, maar hij kreeg een slag van een geweerkolf op het hoofd en stortte bewusteloos neer. Toen hij weer bij kennis kwam, daalde de avond over het slagveld... De troepen hadden zich teruggetrokken.

De rangen van de Sudisten waren gedund en de soldaten die niet gedood of gewond waren, hadden de vlucht moeten nemen. Het zegevierend leger van Grant rukte op naar Richmond. Het uitgestrekt slagveld was bezaaid met doden en gewonden, het was een akelig schouwspel. In de verte kwamen de patrouilles van het Noordelijk leger reeds opdagen om het terrein schoon te maken en de overlevenden gevangen te nemen. Wie in hun handen viel, werd naar een koncentratiekamp gestuurd waar de krijgsgevangenen behandeld werden als misdadigers en stierven als vliegen...

John Forsythe richtte zich op en liep over het slagveld in de richting van Peterburg, dat nog in handen van de Sudisten was. Om daar te geraken moest hij echter langsheen de vijandelijke patrouilles en voorbij de posten die de vijand overal opgericht had. Hij wou een schuilplaats zoeken in een klein bosje, niet ver van het slagveld. Daar zou hij wel een bewoonde hoeve vinden en ook een burgerpak. Hij was vastbesloten die burgerkledij desnoods met geweld te eisen. Voorzichtig sloop hij door de velden met granaattrechters doorploegd en eensklaps, aan de rand van een gracht, zag hij het lichaam van een soldaat van het Noordelijk leger op de grond liggen, de handen op de borst gekruist. Hij wou de blik reeds afwenden, toen hij in die roerloze man zijn broer Jack herkende. Hij vergat het gevaar waarin hij zelf verkeerde, knielde neer en lei zijn oor op de borst van de gewonde. Jack ademde nog. John knoopte het vest van de jonge soldaat los, het was stijf van het gestold bloed, en zag dat hij getroffen was door een kogel in de schouder. De luitenant hief zijn broer op de rug en ging er mee naar een schuur die aan de rand van de weg stond. Daar lagen nog andere gewonde soldaten van Grant op het stro. Hij droeg z'n broer tot in een hoek van de schuur en lei met de mouw van zijn eigen hemd een noodverband. Op het ogenblik dat John de schuur wou verlaten om ergens een beetje water te vinden, stootte hij op een groep officieren van het Noordelijk leger. Een van hen hield een lantaarn in de hand en in het blauwe lichtschijnsel herkende John de vreselijke generaal Grant.

Geïllustreerd door E. AIDANS

— Neem die man gevangen! beval de generaal.

— Een ogenblikje, generaal, smeekte John. Ik ben luitenant John Forsythe, de gewonde daar in de hoek is mijn broer. Hij strijdt in uw rangen. Ik had Peterburg gemakkelijk kunnen bereiken, maar ik wou hem niet aan zijn lot overlaten. Hij zou doodgebloed zijn alleen, ginds aan de gracht, vlakbij het slagveld... Laat me toe mijn broer te verzorgen, generaal, en ik ben uw gevangene.

De harde trekken van Grant verzachtten. Hij dacht een ogenblik na en antwoordde dan:

— De dag was goed voor ons. We kunnen het ons veroorloven mild te zijn. U hebt goed gehandeld, luitenant. Backbridge, vervolgde hij zich tot een majoor wendend, leen luitenant Forsythe uw paard. Ik geef je mijn pelerine... Ja, neem ze aan. Met deze pelerine kom je gaaf en gezond voorbij onze vooruitgeschoven posten. Je broer zal verzorgd worden, ik beloof het je. Ga nu, ga vlug en... veel geluk!

John liet het zich geen tweemaal zeggen. Hij omhelsde zijn broer, sprong op het paard van majoor Backbridge en reed de vrijheid tegemoet.

Met een eerbiedig en ontroerd gebaar, plooide tante Pamela de oude blauwe schoudermantel weer op en borg hem zorgvuldig in de grote eikenhouten koffer.

— Dat is heel de geschiedenis, zei ze met stille stem waarin de ontroering nog natrilde. Had ik geen gelijk toen ik zei dat deze pelerine een relikwie is? Zonder deze schoudermantel ware jullie overgrootvader gestorven toen hij dertig was en jullie zouden hier niet geweest zijn.

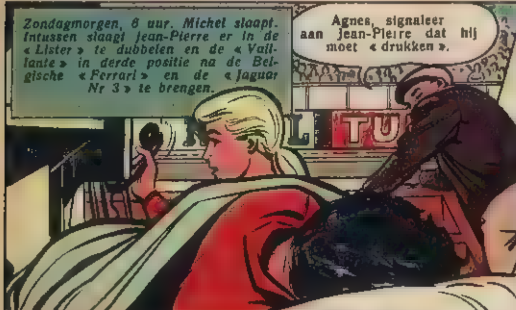
Op bladzijde 26 vindt je de lijst van de kwaliteitsprodukten die je de KUIFJE'S BON aanbieden.

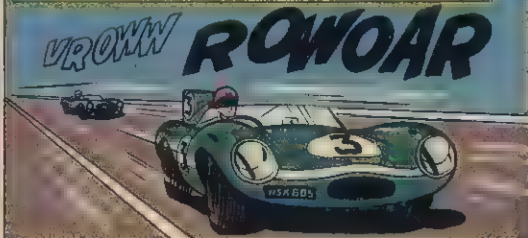

DE GROTE

Michel Vaillant en Warson nemen deel aan de 24 Uren van Le Mans, met het oog op de titel de aanval in te zetten. Plotseling...

kei
ze :
— Ver

MATCH

DOOR *Jean Graton*

...t beste racer ter wereld. Warson neemt het besluit

(Wordt voortgezet.)

HET GROOT KOMPLOT

Steve Howard werd door de Apachen aan de folterpaal gebonden. Voor het ogenblik gebeurt er met hem echter niets, want een blanke koopman, Larry Pojarsk, kwam in het kamp toe. Steve Howard vraagt zich af wat die man te verkopen heeft ?...

TOEN de kar leeg was, werd de leren voorhang van de tent van de grote sachem weggeschoven en Cochise verscheen. Zijn gelaat was nog bedekt met de verbanden die de chaman had gelegd, maar hij had zijn vroegere energie en wilskracht weer gevonden. Larry Pojarsk maakte diepe buigingen voor de grote sachem en deze laatste aanvaardde een van de zwarte Mexicaanse sigaren die de koopman hem aanbood. Hij trok er enkele keren gulzig aan en ging dan op een bisonschedel zitten.

OP een teken van Larry werden de kisten geopend. Het duurde niet lang of Steve Howard wist wat er in die kisten stak : moderne geweren gingen van hand tot hand. Het mysterie was dus opgeklaard. Larry Pojarsk was het die de Apachen van wapens voorzag. Nauwelijks was deze vraag beantwoord of een aantal andere problemen rezen op. Waar kwamen deze geweren vandaan ? Wie fabriceerde ze, en wie bezorgde ze aan deze marskramer ? Hoe was het mogelijk dat Larry deze grote hoeveelheid wapens naar het westen kon smokkelen, dwars over de prairie en dit ondanks de sterke kontrole van het leger en van de agenten van het Indiaans Bureau ? Er waren dus meer mensen bij dit komplot betrokken. Larry was slechts een duistere handlanger, een kleine tussenpersoon. Boven hem moest er een machtig personnage staan, iemand die veel invloed had, want anders was het toch niet mogelijk dat de kontroleurs de ogen sloten en doof waren... Wie was het ? Howard knoopte aan bij de laatste gebeurtenissen die hij had meegemaakt en vond weer enkele schakels van de lange keten : er werden karrevrachten wapens en munitie geleverd aan de Apachen en dan kwam het incident : de aanval op de ranch van Runyon Creek en de ontvoering van de familie van boer Sanders. Daarop volgden de sluw georganiseerde represaillemaatregelen. Er werd haat en angst gezaaid in de harten van de mannen van Fort Sumter, men hitste hen op, men maakte hen bang en onderhield die opwinding bestendig. De man welke dit voor elkaar gebracht had was Cutter. Hij was het ook die iedere kans tot onderhandelen gekelderd had en hij was het ten slotte die de verraderlijke valstrik voor Cochise en zijn sachems had gespannen ! De ontmoeting tussen de afgevaardigden van Fort Sumter en Cochise, die tot de vrede had moeten leiden, was nu slechts het begin van wraak en haat, het begin van een ongenadige oorlog. Al deze schijnbaar alleenstaande gebeurtenissen waren stukjes van een ongenadige oorlog. Al uit van een groot plan, dat na rijp overleg metodisch en punt voor punt werd uitgevoerd. Het doel van dit plan was duidelijk : Apachen en Blanken tegen elkaar in het harnas jagen en heel het westen te vuur en te zwaard zetten !

Maar, wie kon profijt hebben bij zulk 'n ramp ? Wie was de hooggeplaatste en machtige man welke dit komplot kon leiden en er baat bij kon hebben ? Wie stond achter de schermen en gaf zijn bevelen aan deze gewetenloze marionetten, zoals Cutter en zijn bende, Larry en nog enkele anderen ? Wie was het hoofd, de leider van het komplot ? Wie ? Dat dit machtig personage bestond, leed geen twijfel meer en Howard was de wanhoop nabij omdat hij machteloos aan een paal gebonden was. Hij WIST maar hij kon het machiavellistisch komplot niet ontmaskeren. Hij rukte woedend aan zijn boeien, hij zette zich schrap tegen de ruwe paal, maar al zijn moeite had slechts voor gevolg dat de lederen riemen nog dieper in zijn vlees drongen. Gewond, uitgeput en met tranen in de ogen moest hij het opgeven. Ondertussen staarde hij nog steeds geboeid naar het spektakel dat zich ginds afspeelde. De Apachen waren komen opdagen met grote stapels dierenhuiden : bevervellen, berenhuiden, nertsbont, muskusratten, hermelijnen en otterbont. Ze stapelden de dierenhuiden naast de geopende kisten op. Cochise gaf een teken en het loven en bieden begon. Larry greep een geweer en een Apache stapelde voor hem de dierenhuiden op tot de marskramer oordeelde dat het genoeg en het geweer betaald was. Met een hand lei hij het wapen voor de voeten van Cochise, met de andere hand greep hij een ander geweer, en hetzelfde spelletje begon. Na de geweren kwamen de zakken met kogels en de vaatjes met kruit aan de beurt. Het duurde eindeloos lang en de eerste sterren verschenen al aan de hemel als de markt eindelijk afgelopen was. Larry Pojarsk bezat nu een fortuin aan dierenhuiden, zij waren tien, misschien wel twintig maal meer waard dan de wapens die hij er voor in ruil had gegeven .Terwijl de squaws de kostelijke buit op de zware huifkar laadden, haalde Larry een tonnetje rhum te voorschijn en bood het Cochise aan. De krijgers jubelden en hun ogen glansden van gulzigheid. De koopman schonk de goudgele drank in en al de Apachen repten zich met drinkschalen en hoorns naar het tonnetje. Er werd nu en dan gezongen, even later begonnen ze te dansen op het ritme van het tromgeroffel. Heel het kamp stond in rep en roer, de krijgers huilden, dansten, sprongen en zwaaiden met hun wapens. Een helse sarabande begon. Nabij het tonnetje dat reeds lang leeg was zat Larry Pojarsk. Er lag een brede glimlach op zijn dik, vettig gelaat, hij keek naar het hallucinerend spektakel en rookte intussen een dikke sigaar...

DE nacht daalde over het kamp neer en grote, zwarte wolken verborgen de maan. Het was stil geworden, een stilte die slechts nu en dan onderbroken werd door het gesnurk van de Apachen die van vermoeidheid en beneveld door de alkohol in slaap waren gevallen. De meesten van hen hadden zich teruggetrokken in hun tipi, enkelen waren dronken met hun neus in het zand gevallen en sliepen daar hun roes uit. Cochise was sedert lang naar zijn tent gegaan en Larry was onder de huif van zijn kar verdwenen. Hij sliep beslist op de kostbare dierenhuiden die hij in zulke korte tijd verzameld had. Hij had zich niet meer in de nabijheid van de folterpaal gewaagd maar er zich mee tevreden gesteld zijn overwonnen vijand van uit de verte te bespotten.

Alles sliep, behalve de schildwachten ginds op de rotskammen. Af en toe hoorde men hun kreten — zij bootsten perfekt de kreet van de nachtuil na — en deze roep ging van post tot post. Men zou gezegd hebben dat heel de donkere hemel bevolkt was met ontelbare nachtelijke roofgels.

Steve huiverde, de nachtlucht was koud en een vreselijke vermoeidheid woog op hem. Hij kon echter niet slapen, zijn ledematen waren gezwollen en verlamd en de lederen riemen schuurden zijn huid. Hij had de indruk voor altijd verlamd te wezen en voelde zich stilaan veranderen in een steen. Zijn bloed circuleerde niet meer. Het was net of het allemaal naar zijn hoofd gestegen was en het hamerde luid en zwaar tegen zijn slapen... Daarbij kwam nog de vinnige koude. Zijn lijden was ondraaglijk geworden... En plotseling schrok hij...

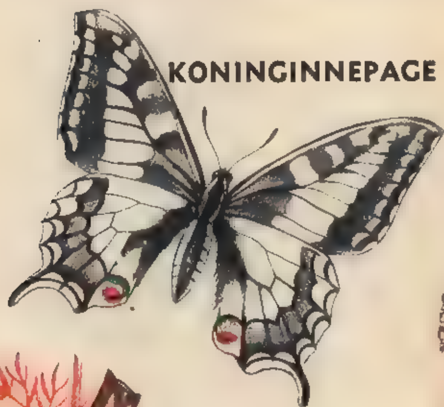
VOLGENDE WEEK :
EEN WONDER

DE VLINDERS

WIST je dat er in het totaal meer dan tweehonderd duizend verschillende soorten bestaan? De voortplanting van deze insekten geschiedt in verschillende fasen; het wijfjesdier legt haar eieren in een plant, op de tak van een boom of in een bloem, die dan als voedsel moeten dienen voor de jongen. Uit de eieren komen rupsen voort. Deze groeien en wisselen verschillende malen van huid. Na een zekere tijd worden de rupsen poppen, die zich in de aarde of in de boomtakken verbergen. Sommige poppen, o. a. die van de koninginnepage, omringen zich met een zijden spinsel,

De toekomstige vlinder ligt in de pop in elkaar gerold, en vormt zich maar zeer langzaam. Wanneer zijn groeiperiode voorbij is, breekt de vlinder het omhulsel, en gaat aan een tak hangen om zijn vleugels verder te ontwikkelen.

Van dat ogenblik af, wordt de vlinder weldra het mooie insekt dat wij allen kennen.

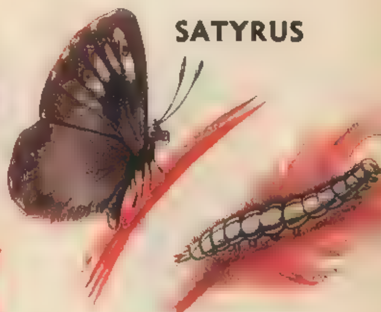

VRIJE POP

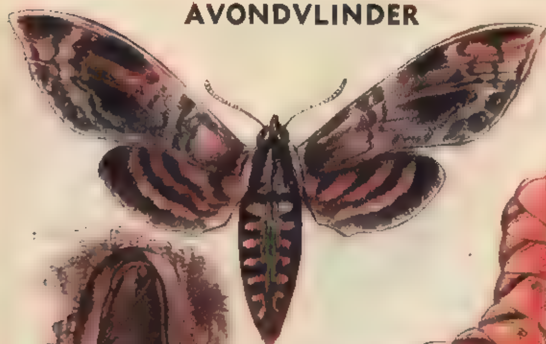

BEDEKTE POP EN INSEKTENGANG

ZEUZERE

SATYRUS

VRIJE POP

KLAVERVORMIGE ZIJDEVLINDER

AVONDVLINDER

COCON

POP

ZIJDEWORM

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

FRANS I

VAN 1515 tot 1547 werd Frankrijk geregeerd door koning Frans I. Hij incarneerde waarlijk de Franse Renaissance met al wat deze twee woorden aan goede smaak, intelligentie, frivoliteit, onnadenkendheid, sukses en rampen inhouden. Het was een tijd van grootheid, van opbloei en vooruitgang, maar ook van ellende.

1. — EEN MOOIE EDELMAN

LODEWIJK XII had geen zoon. Uit zijn huwelijk met Anna van Bretagne was een dochter, Claude, geboren. De toekomstige koning van Frankrijk, Frans I van Angoulème, was zijn kozijn. Frans huwde met Claude die Bretagne erfde. Zij werd koningin Claude, zij hield van pruimen en vandaar de naam « reine claude ». Toen Frans voor de eerste keer voor de troon van Lodewijk XII geleid werd, riep deze uit: « O, wat een mooie edelman ! » Inderdaad, Frans was groot, statig, elegant. Hij had prachtige tanden, lachende ogen en een grote neus. Lodewijk voegde er, naar het schijnt, aan toe: « We werken tevergeefs. Deze jongen zal alles verliezen ! »

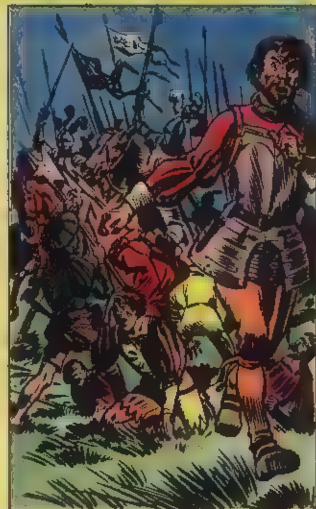

2. — HOOGMOEDIG

FRANS I was zeer hoogmoedig en net als zijn voorgangers droomde hij er van Italië in te palmen. Hij besloot dus de strijd tegen de Sforza opnieuw op te nemen en hen het hertogdom van Milaan afhandig te maken. Met dit doel sloot hij een bondgenootschap met Venetië, kwam over de Alpen en ontmoette het vijandelijk leger te Marignano.

3. — DE GROTE SLAG

OP 13 september 1515 had de slag plaats. Frans en zijn legerscharen vochten als « verhitte everzwijnen » tegen de Zwitserse huurtroepen die hen de weg versperden. Het duurde twee dagen. Ten slotte kwamen de Venetianen aangestormd en zij deden de Zwitsers wijken. Deze overwinning schonk Frans I het hertogdom Milaan en maakte hem tot de machtigste koning van Europa. De keizer en de koning van Spanje erkenden zijn zeggenschap over Milaan en te Bologna ondertekende paus Leo X een konkordaat waarbij Frans I gemachtigd werd de bisschoppen van Frankrijk te benoemen.

4. — EEN MECENAS

FRANS I steunde de humanisten, o.m. Guillaume Budé die de stichting van het Collège de France bevorderde, hij moedigde de schilders, de beeldhouwers en ook de schrijvers aan. Het was de tijd van Jacques Amyot, Frans humanistisch schrijver, van Marot, dichter en humanist, van Margaretha van Navarra en van Rabelais.

5. — RABELAIS

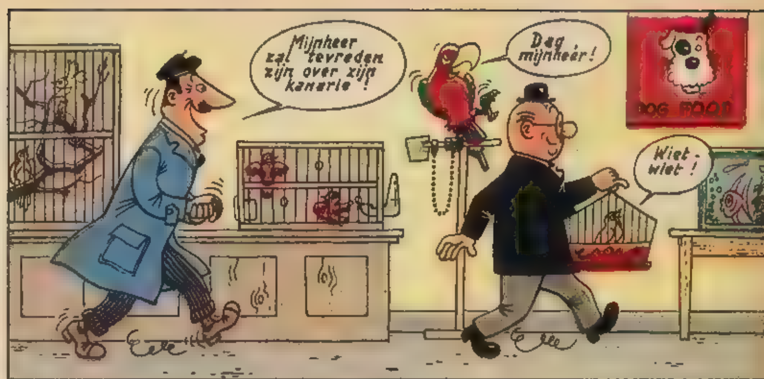
RABELAIS was om de beurt monnik, geneesheer, lijfarts van kardinaal Du Bellay en pastoor van Meudon. Zijn grootste werk, de geschiedenis van een dynastie van goedmoedige reuzen (Grangousier, Gargantua, Pantagruel, hun metgezellen Panurge, Frère Jean, e.a.) ontstond uit een voor zijn zieken bewerkt oud volksboek. De taal van Rabelais was ongelooflijk rijk.

(Wordt voortgezet.)

M. MUS en het KANARIEPIETJE

DOOR BOB DE MOOR

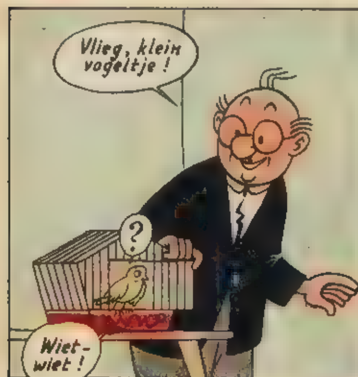

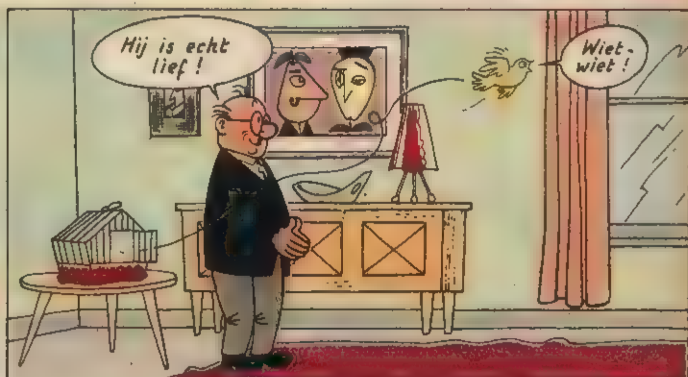

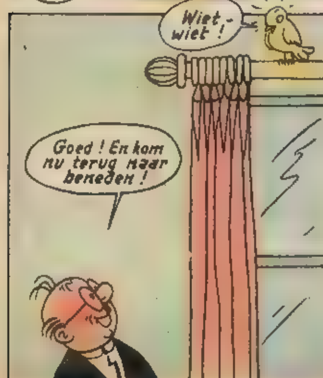

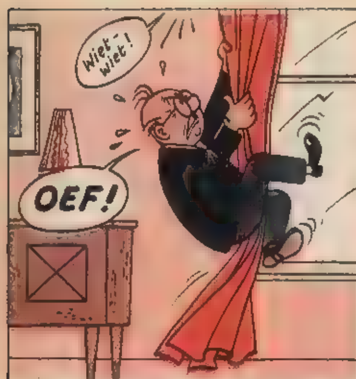

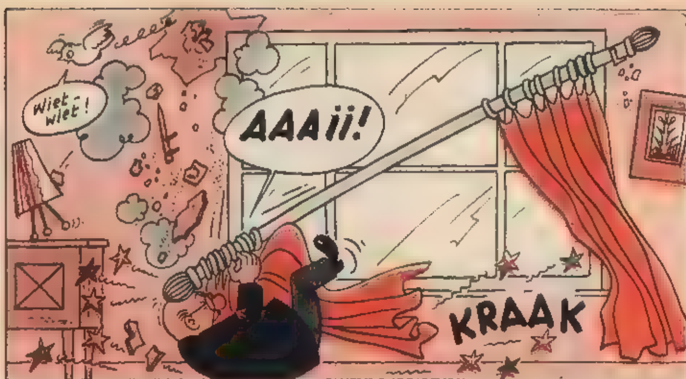

Wiet-wiet!
OEF!

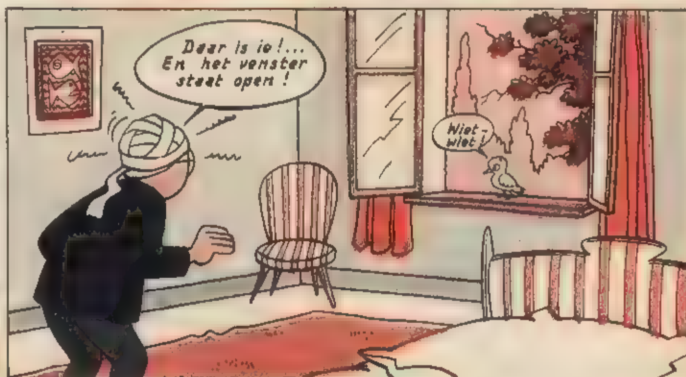

Wiet-wiet!
AAAii!
KRAAK

Het gewicht van de kanarie en mijn gewicht samen, dat was natuurlijk te zwaar!

Waar is mijn kanarie nu gebleven?

Hij is misschien de trap opgevlogen!

Ik hoop maar dat hij niet ontsnapt is!

Daar is ie!... En het venster staat open!
Wiet-wiet!

Klein, klein kanariepietje, kom!
Wiet-wiet!

Klein...
Wiet-wiet!

Wiet wietwiet wiet...

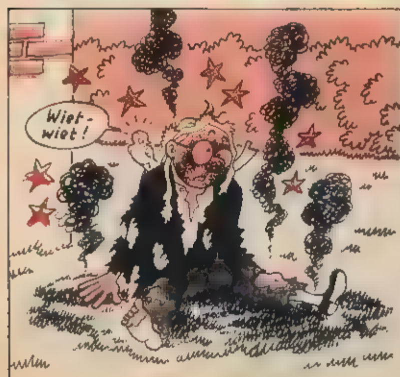

Volgende week: JANICK EN DE SCHAT

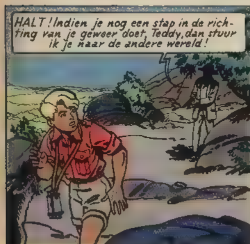
DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

VERBODEN ZONE

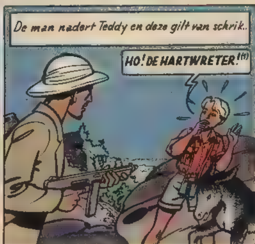

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy ontdekte de schuilplaats van een geheime organisatie. Plotseling doet een dreigende stem hem opschrikken...

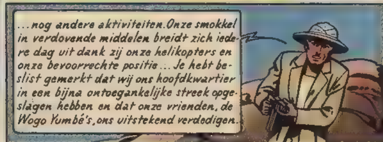

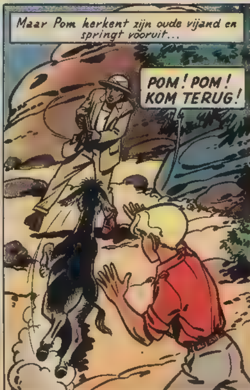

(Wordt voortgezet.)

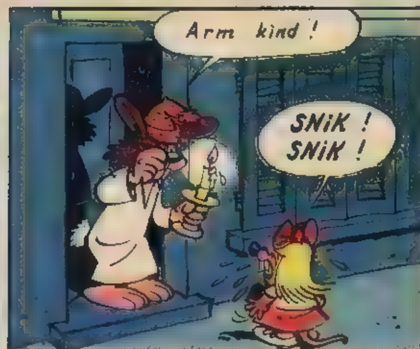
ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE!

Hertog Bellekes van Bellingen stelde een nieuw plan op om zich van koning Mitro te ontdoen. Anthraciet zal hem hierbij helpen...

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HIER **LUC VARENNE**

MAG MEN VAN GELUK SPREKEN IN DE SPORT?

HET woord « geluk » ligt voortdurend in de mond en in de pen. Vooral sportliefhebbers hebben het te pas en te onpas over « geluk ». Er wordt echter té veel door kenners beroep gedaan op het woordje « geluk » om een of andere situatie te verklaren, dan dat het begrip maar louter mythe zou zijn.

Mensen die a priorie niet aan het « geluk » geloven, gebruiken voor dat begrip dan allerlei synoniemen.

Net alsof dat niet hetzelfde is, of nog erger!

IK voor mijn part geloof dat het geluk in de sport net zoals elders bestaat. Men kan het niet loochenen.

Het enige wat het geluk vraagt, is geholpen te worden door diegenen die het een goede kans geeft. Er is niets wat het geluk meer verafschuwt, dan iemand die het niet weet te grijpen. Het geluk gaat verder, en keert niet meer terug... Dan gaat men spreken van « ongeluk », tegenslag en alle synoniemen vandien.

Het is echter helemaal niet mijn bedoeling hier een wijsgerige uiteenzetting te houden. Ik wil er alleen maar op wijzen dat zeer weinig atleten er zonder de hulp van het geluk in slagen rekords te breken en buitengewone prestaties te leveren. En ik hoor reeds mensen zeggen dat het in het dagelijkse leven net eender gaat : niemand kan goede zaken doen zonder een beetje geluk.

Ik herinner me niet goed meer wie het gezegd heeft — ik geloof dat het een groot Engels scheidsrechter was — dat men vóór een voetbalmatch de kansen als volgt kan verdelen : 25 % voor de klasse van de spelers, 15 % voor de toestand van het terrein (modderig, droog, hard), 10 % voor de voor- of nadelige beslissingen van de scheidsrechter, en tenslotte 50 % voor... GELUK!

Men zou natuurlijk tot in het oneindige kunnen twisten over die percentages, maar daarover gaat het eigenlijk niet. Laat ons liever een ander voorbeeld nemen uit de aktualiteit. Binnen twee dagen worden te Stockholm de Europese atletiekkampioenschappen betwist. Daar zal er duchtig omgegaan worden met chronometers, om uit te maken welke hardloper, springer, discuswerper, de beste prestatie heeft geleverd. Ik ben er zeker van dat indien men aan al de deelnemers de vraag zou stellen of zij al dan niet geloven in het geluk, ze allen ongetwijfeld **ja** zullen antwoorden, alhoewel ze met alles rekening hebben gehouden, alvorens hun aanval te ondernemen op de gevestigde rekords.

Bij paardenrennen is het me meer dan eens gebeurd spontaan te zeggen : « Die heeft geen geluk ! », wanneer ik een paard na een schitterende koers de balk van de laatste hindernis zag doen vallen. Er waren reeds verschillende andere paarden tegen deze balk aangebotst, maar deze weigerde telkens te vallen, net alsof die balk wachtte op de laatste die hem zou aanraken om tegen de grond te gaan. Hoe moet men zo'n toeval noemen ?

En de renner die alle kansen had om de eerste over de eindmeet te komen, maar dan in de laatste ronde, net als Darrigade te Parijs, een lelijke val doet, en meteen zijn zekere kans op een mooie overwinning ziet verdwijnen, mag die ook niet zeggen dat hij geen geluk heeft gehad ?

Ik herinner me dat Georges Carpentier tijdens zijn beroemde match tegen Dempsey voortdurend mikte naar de kin van zijn tegenstrever. Zijn rechtste vertrok bliksemsnel, onverbiddelijk, maar miste de pointe amper één centimeter ! Dempsey was groggy, maar niet k.o., en dat maar voor één centimeter ! Wat zou Carpentier antwoorden indien je hem vroeg waaraan hij dit kleine « te kort » met de grote gevolgen toeschrijft ?...

Men kan duizenden voorbeelden geven van sportgebeurtenissen waarin het geluk de weegschaal in de ene of in de andere zin heeft doen overhellen, en zelfs wanneer de technici weigeren rekening te houden met het begrip geluk, zorgen de sportbeoefenaars er wel voor... het geluk aan hun zijde te hebben !

DE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY *door TYBET**

TEGEN DE MUUR

TEKST VAN GREG*

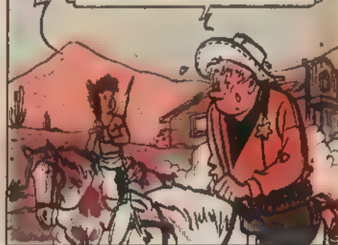
Ten gevolge van een vergissing aanziet men Chick Bill voor Black Skelett. Dog Bull gaat door voor zijn handlanger..

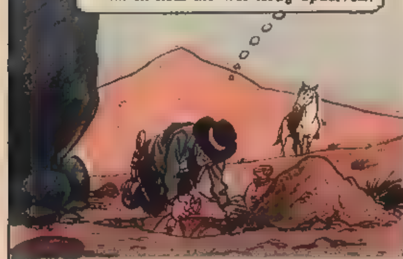

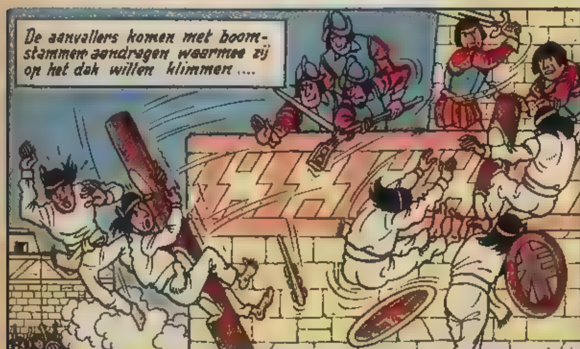

(Wordt voortgezet.)

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Onze vrienden konden ontsnappen aan de Spanjaarden. Deze laatsten stootten op de Tabaskanen die de tempel bestormen...

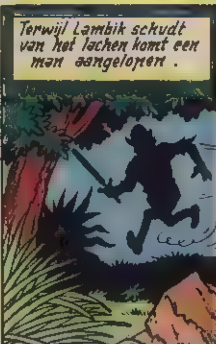

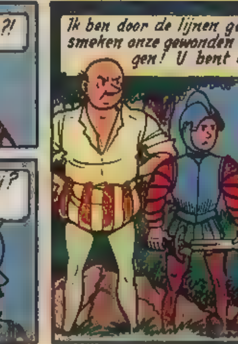

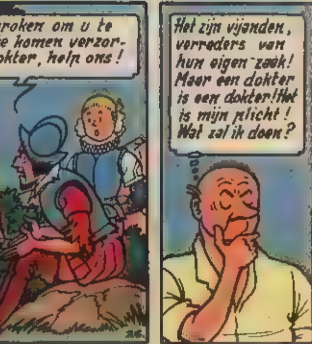

(Wordt voortgezet.)

JARI in de BRANDING

door RAYMOND REDING

Het regende op die januarimorgen te Torquay, een badplaatsje in het zuiden van Engeland, waar Jari een nieuwe thuis had gevonden bij de bekende tennisspeler Jimmy Torrent, gewezen arts

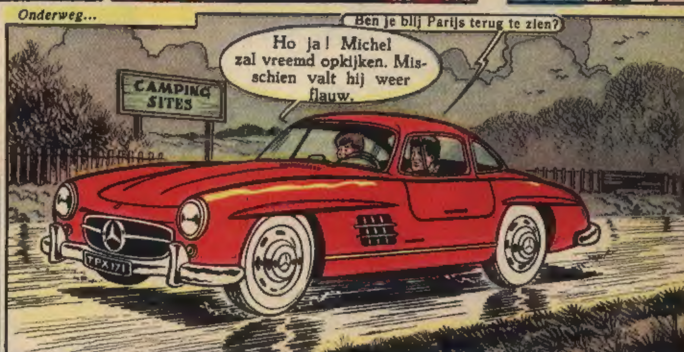

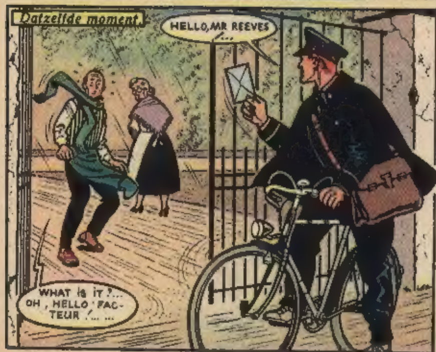

(Wordt voortgezet.)

DE POSTIL

WETENSWAARDIGHEDEN

★ Wist je dat de bevolking van de Verenigde Staten in 1957 met drie miljoen mensen is gestegen ? Iedere zeven à acht sekonden wordt er een jongen of een meisje geboren, om de twintig sekonden sterft er een Amerikaan.

★ In de Sovjet-Unie leven meer dan 40.000 mensen die reeds ouder zijn dan een eeuw !

★ Op honderd Fransen gaan er een en zestig regelmatig naar de bioskoop, dertig hebben er geen zin meer in, en negen hebben nog nooit een voet in een donkere zaal gezet.

★ Onlangs heeft men in Holland de oudste boot ontdekt uit de geschiedenis van de mensheid. Specialisten beweren dat het schip meer dan 8.000 jaar oud is.

MOOIER KLEREN GEWENST

SEDERT enkele tijd waren de bewakers van de gevangenis van Manitoba, in Canada, vreselijk slecht gemutst. Ze vroegen echter geen loonsverhoging en de direkteur dacht bij zichzelf : « Het slechte weer maakt hen nerveus, dat zal wel overgaan ». Maar de stemming zakte iedere dag en tenslotte maakte de direkteur zich boos. Dat was glad verkeerd want nu gingen de bewakers in staking. En de reden van deze staking ? Ook de direkteur trok nog al ogen, toen hij het hoorde. De gevangenbewakers eisen een ander uniform, zij willen niet meer dat hun uniformen nog gemaakt worden door de gevangenen. « Je moet begrijpen, zo zeiden ze, de gevangenen hebben al het mogelijke gedaan om onze uniformen belachelijk te maken. » Wij hopen dat de autoriteiten enig begrip zullen tonen voor deze eis !

EEN TIK-TAK VAN BELANG

TEGENOVER de ingang van de Autorenbaan KUIFJE staat fier rechtop een 7 meter hoge toren : op deze toren, een reuze-uurwerk dat onophoudelijk rondom zijn as draait en de uren, minuten en sekonden met een strenge nauwgezetheid aangeeft : het is het fameuze PONTIAC uurwerk, reeds beroemd in het Rijk der Kinderen.

Deze merkwaardige verwezenlijking wordt aangedreven door een elektrische motor welke zich in een breed voetstuk bevindt. Dat PONTIAC uurwerk heeft een doorsnee van 1 m 50 en weegt 150 kg. Dank zij zijn dubbele wijzerplaat kan men van getijk welke plaats het uur lezen; dit laat je tevens toe, wanneer je deelneemt aan één van de autokoersen, na te gaan over hoeveel tijd je beschikt om de laatste meters af te leggen, die je van de aankomstlijn scheiden en misschien van de overwinning. Inderdaad, deze wedstrijden worden geregeld op de nauwkeurige tik-tak van dat indrukwekkende uurwerk.

Steeds aanwezig geeft het PONTIAC uurwerk het vertreksignaal en laat toe de tijd van elke mededinger te berekenen.

In je naam en in deze van al de jonge autobestuurders van ons Autodroom zeggen wij aan PONTIAC : van harte dank !

Smakelijk !

BALTHAZAR VAN DER POL, een Hollands wiskundige, tekende op zekere dag een ingewikkelde grafiek die de teorie van de basiscijfers formuleert. Daar wij deze tekening nooit onder ogen hebben gekregen, en geen snars snappen van de teorie in kwestie, kunnen wij over het werk helemaal niet oordelen. Balthazar was er echter mee in zijn nopjes. Hij kreeg zelfs een originele inval : hij schreef naar de direkteur van een textielfirma, en affirmeerde zonder meer dat zijn cijferteorie het tafellinnen prachtig zou versieren. De fabrikant ontbood de man die hem dit ongewoon voorstel had gedaan, en liet zich overtuigen. En zo komt het dat duizenden Hollanders alle dagen plaats nemen rond het meesterwerk van Balthazar dat op hun tafelkleed voorkomt. De tekening die ze doorgaans maar met een wantrouwige blik bekijken, stelt de tafel van de cijfers voor, die alleen deelbaar zijn door 1 en zichzelf. Ze zijn ondergebracht in steeds kleiner wordende ruitjes naarmate men het centrum nadert. Voor jongens die aan wiskunde een broertje dood hebben, volstaat zo'n tafelkleed om er hun appetijt bij te vergeten...

DE MEESTER VAN DE ZON

HET is zeer aangenaam zijn vakantie door te brengen in een huis vol zon, maar dat is eerder zeldzaam. Een Amerikaanse ondernemer heeft echter een oplossing gevonden: hij heeft een huis gebouwd uit glas en aluminium, dat ronddraait op een as. Wanneer je je in de woonkamer, in de keuken of in een van de drie andere vertrekken bevindt, kun je de zon in de kamer halen (of uit de kamer verjagen) door alleen maar op een knopje te drukken! Het huis draait dan op zijn as, net zolang als je er zin in hebt.

En de prijs van dat bungalowke?... Achthonderdduizend frank!

ONGEWONE SMOKKELAARS

DRIE schoten weerklonken in het « No Man's land » tussen Polen en Tsjechoslowakije. De chef van de douanepost liep naar de nerveuse schildwacht die zo pas had gevuurd.

— Ik heb een schaduw zien bewegen, zei de soldaat.

— Laat ons eens gaan kijken, antwoordde de onderofficier.

Alhoewel hij wat sceptisch was, wou hij toch weten waarop zijn ondergeschikte had geschoten. En onderweg zei hij hem:

— Indien je kruit voor niets hebt verschoten, krijg je je verlof... wanneer ik generaal wordt benoemd!

Weldra bereikten de twee mannen de plaats waar de schildwacht iets had zien bewegen, en het bleek dat de soldaat goed gezien en goed geschoten had, want er lag daar... een koe! Een koe die op haar rug twee zakken vol kledingstukken en wodka droeg, en welke met die lading ongemerkt de grens trachtte te overschrijden. Uit een onderzoek dat op deze ontdekking volgde, bleek dat er in de streek een bende smokkelaars woonde die handig wist gebruik te maken van het vee om de smokkelwaar over de grens te loodsen. De schildwacht heeft zijn verlof gekregen, en de onderofficier heeft bij het proeven van de wodka gedacht dat hij reeds tot generaal was bevorderd!

ROOK-OFFENSIEF

EEN Britse vereniging van niet-rokers, die een aantal gentlemen in haar gelederen telt die tabak verafschuwen, heeft de strijdbijl opgegraven, niet tegen de rokers, maar vóór de rokers! De vereniging heeft inderdaad vakanties aan zee georganiseerd voor verstokte rokens die hun passie voor de tabak willen kwijt raken. Elk van deze berouwhebbende zondaars zal de bijstand krijgen van een niet-roker, die hem tijdens zijn vakantie moet steunen, verstrooien en helpen weerstand te bieden aan de bekoring een sigaretje op te steken.

EEN ECHTE MASTODONT!

MEN heeft in Duitsland het geraamte gevonden van een mastodont, die wel een miljoen jaren oud moet zijn. De mastodont — de voorvader van de olifant — verdween uit Europa bij de aanvang van het ijstijdperk. Dit geraamte is het eerste in zijn soort dat men in Duitsland heeft gevonden.

ANTWOORD OP ONZE TEST

HEB JE KUNSTZIN?

10 JA: Jij hebt een artiestentemperament, zelfs wanneer je er niet van droomt kunstenaar te worden. Je bent een gevoelige jongen met een levendig karakter. Je beleeft veel genoegen aan al de meesterwerken van de Schepper.

VAN 7 TOT 9 JA: Je kunstzin is reeds sterk ontwikkeld, en je zult nog veel ontdekkingen doen waar je genoegen zult aan beleven.

VAN 4 TOT 6 JA: Jij bent een gevoelige jongen, maar je belangstellingssfeer is eerder beperkt.

VAN 1 TOT 3 JA: Jij moet nog leren ZIEN!

NUL: Lelijke of mooie dingen laten je volkomen koud. Voor alles wat de kunst betreft heb je geen zin. Maar wie weet: vroeg of laat kan een klein genstertje je toch nog in vuur en vlam zetten voor al wat schoon en goed is.

OPLOSSING VAN ONS KRUISWOORD VERSCHENEN OP P. 3

M	U	I	L	E	Z	E	L
O	■	R	O	M	E	■	E
L	E	I	■	O	E	R	E
E	I	S	D	E	N	■	U
N	K	■	A	■	I	■	W
W	E	E	R	■	M	E	E
I	L	L	■	■	F	■	R
E	■	■	U	I	■	P	I
K	E	R	K	K	L	O	K

Het weekblad « KUIFJE »: 13e jaargang. Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel-Zuid. — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.*: Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk*: Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — NEDERLAND: 60 cent. - CANADA en de USA: 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND:

Nederland : KUIFJE-HOLLAND: Singel 353, Dordrecht. - Tel. 3653 - Giro 655.389 - Abonnement: 5 fl. per kwartaal.
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Deves.

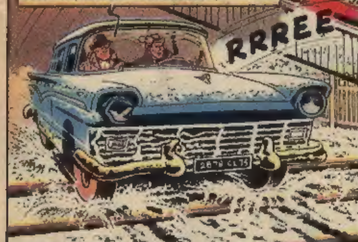
21-8-58

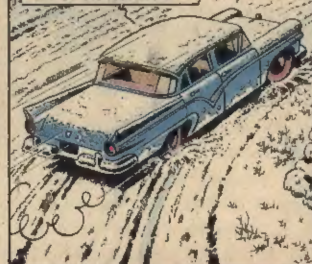

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

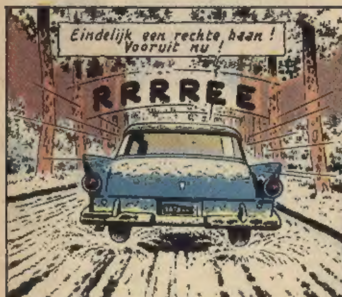

Blake, die ten huize van prof Labrousse door twee medeplichtigen van Olrik werd in bedwang gehouden, is er in geslaagd te ontkomen met een gestolen postwagen...

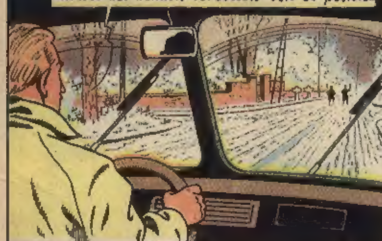

 Je houdt van mysterieuze avonturen en daarom lees je het album « HET GELE TEKEN ». (Wordt voortgezet.)